

N:o 16.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 27 mars 1895.

— — — — Andra Kammaren den 27 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen i anledning af Kongl. Maj:t
proposition angående förhöjning af tullen å spannmål m. m.*

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 2 samt memorial n:is 9 och 10.)

Till Konungen.

I proposition af den 5 sistlidne januari har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen, att de enligt tulltaxan af den 8 juni 1892 bestämda tullsatser för nedannämnda artiklar må höjas, för spannmål, omalen, råg, hvete, korn, majs samt ärter och bönor, äfvensom andra slag, ej specificerade, till 3 kronor 15 öre per 100 kilogram; för malt, äfven krossadt, till 4 kronor per 100 kilogram; för spannmål, malen, mjöl och gryn, alla slag, för ris mjöl och risgryn samt för mjöl af arrowrot och andra vegetabilier, som ej kunna inbegripas under spannmål eller hänföras till medicinalier, till 6 kronor 50 öre per 100 kilogram, och för bröd, andra slag, till 6,5 öre per kilogram; att artikeln kli må åsättas en tullavgift af 30 öre per 100 kilogram; att de sålunda föreslagna tullarna må såsom tilläggsavgifter till nu gällande tulltaxa jemväl under innevarande år utgöras; samt att beloppet af den tullrestitution, som jemlikt § 9

mom. 1 i tulltaxeunderrättelserna medgifves vid utförsel af bröd, som af utländskt råämne tillverkats inrikes, må höjas till 6 öre per kilogram.

De skäl, på hvilka, enligt det vid ifrågavarande proposition förgade statsrådsprotokoll, Eders Kongl. Maj:ts förslag angående förhöjning af tullen å spannmål grundats, har Riksdagen funnit vara af den obestridliga beskaffenhet, att någon befogad invändning mot deras giltighet icke kan framställas. Lika med Eders Kongl. Maj:t har också Riksdagen ansett, att tullsatserna för ifrågavarande varuslag icke gerna, såvida skyddet för jordbruksnäringen skall blifva effektivt, kunna sättas till lägre belopp än de i Tyskland gällande. Å andra sidan har, sedan genom kongl. kungörelsen den 5 sistlidne januari tullsatserna för omalen och malen spannmål blifvit höjda till belopp, i det närmaste motsvarande de tyska tullsatserna för samma varuslag, Riksdagen med afseende å angelägenheten af största möjliga stadga i tullagstiftningen haft anledning att låta tullförhöjningen stanna ungefär vid berörda gräns.

Riksdagen har dock icke kunnat i alldeles oförändradt skick antaga de för artikeln spannmål af Eders Kongl. Maj:t föreslagna och jemlikt nyssberörda kungörelse för det närvarande gällande tullsats. Till fullo erkännande nödvändigheten att vid afgörandet af frågan om rätta förhållandet mellan tullen å omalen och malen spannmål beakta de omständigheter, hvilka faktiskt verka nedsättning i qvarnindustriens nominella skydd, har Riksdagen ansett förhöjning böra medgifvas i det skydd, qvarnrörelsen enligt 1892 års tulltaxa åtnjutit, men emellertid funnit den af Eders Kongl. Maj:t föreslagna relationen mellan tullsatserna för omalen säd och mjöl innebära ett högre skydd för qvarnindustrien än som kan anses erforderligt. Vid sådant förhållande har Riksdagen, som ansett i främsta rummet jordbrukets men äfven qvarnindustriens intresse kräfva, att mjöltullen icke sättes väsentligt lägre än den tyska, funnit sig böra, med godkännande af den för mjöl och gryn föreslagna tullsatsen, 6 kronor 50 öre per 100 kilogram, höja tullen å omalen spannmål till 3 kronor 70 öre för enahanda qvantitet; hvarvid Riksdagen, lika med Eders Kongl. Maj:t, tillämpat den grundsats, att samma tull bör åsättas alla slag af omalen spannmål utom hafre och vicker, som fortfarande böra åtnjuta tullfrihet, samt malt, för hvilken senare artikel Riksdagen, med fortsatt tillämpning af den grundsats, att tullsatsen bör bestämmas så, att densamma motsvarar tullen för det korn, som kan antagas åtgå till maltet, funnit tullen böra höjas till 5 kronor per 100 kilogram.

Den af Eders Kongl. Maj:t föreslagna tullen å kli har Riksdagen funnit sig icke böra antaga. Riksdagen har nemligen ansett, att ett

återinförande af den år 1892 upphäfdade tullpligtigheten för artikeln kli, skulle, med afseende å en sådan åtgärds menliga inverkan på mejerihandteringen, blifva jordbruksnäringen till betydligt mera skada än gagn.

Tullsatserna för rismjöl och risgryn samt för mjöl af arrowrot och likartade vegetabilier, har Riksdagen funnit böra höjas till de af Eders Kongl. Maj:ts föreslagna belopp, hvarjemte Riksdagen, med biträdande af den åsigt, som häfdats i en inom riksdagen väckt motion, att den hittills iakttagna öfverensställningen mellan tullsatserna för omalen spanmål i allmänhet, å ena sidan, och oskaladt ris, å andra sidan, bör fortfarande upprätthållas, funnit tullsatsen för sistnämnda artikel böra höjas till samma belopp som tullen för korn, majs med flera sädesslag.

Med Eders Kongl. Maj:ts förslag, i hvad detsamma afser tullsatsen för bröd, andra slag, äfvensom beloppet af den tullrestitution, som jemlikt § 9 mom. 1 i tulltaxeunderrättelserna medgifves vid utförsel af bröd, som af utländskt råämne tillverkats inrikes, har Riksdagen icke något att erinra; men i sammanhang med godkännande af Eders Kongl. Maj:ts förslag i dessa delar har Riksdagen, sedan dess uppmärksamhet blifvit fäst derå, att tillgodogörandet af den ifrågasvarande restitutionsförmånen försvåras genom det inskränkande vilkor, som under punkten d) i nämnda § och moment för närvarande finnes stadgadt beträffande mellantiden mellan importen af mjölet och exporten af brödet, funnit sig böra afhjelpa berörda olägenhet genom medgifvande af sådan restitution, hvarom nu är fråga, oberoende af tiden, då råvaran införts.

I öfverensställning med hvad sålunda anförts har Riksdagen beslutit:

att nedanstående förhöjda tullsatser skola åsättas efterföljande artiklar, nemligen:

spanmål, omalen, råg, hvete, korn, majs samt ärter och bönor, äfvensom »andra slag, ej specificerade», 3 kronor 70 öre per 100 kilogram;

malt, äfven krossadt, 5 kronor per 100 kilogram;

spanmål, malen, mjöl och gryn, alla slag, 6 kronor 50 öre per 100 kilogram;

ris, oskaladt, eller paddy 3 kronor 70 öre per 100 kilogram;

risgryn och rismjöl samt mjöl af arrowrot och andra vegetabilier, som ej kunna inbegripas under spanmål eller hänföras till medicinalier, 6 kronor 50 öre per 100 kilogram; och

bröd, andra slag, 6,5 öre per kilogram;

att beloppet af den tullrestitution, hvilken jemlikt § 9 mom. 1 i tulltaxeunderrättelserna medgifves vid utförsel af bröd, som af utländskt råämne tillverkats inrikes, skall höjas till 6 öre per kilogram; samt

att den i nyssnämnda § och mom. under punkten d) intagna bestämmelse skall upphöra att gälla;

och har Riksdagen derjemte medgifvit, att samtliga de, enligt hvad här ofvan omförmäls, af Riksdagen beslutade förhöjda tullsatser må tillämpas från och med den dag under innevarande år, som af Eders Kongl. Maj:t bestämmes.

Hvilket Riksdagen, som framdeles kommer att meddela sina beslut rörande tullbevilningen i öfrigt, härmed får för Eders Kongl. Maj:t anmäla.

Stockholm den 27 mars 1895.

Med undersåtlig vördnad: